

Література:

1. Коенда О. І. Універсальна творча особистість в українській музичній культурі : дис. ... д-ра мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ, 2020. 519 с.
2. Мірус Б. Спомин про друга. *Богдан Антків – лицар галицької сцени* / Упоряд., наук. редакція: Богдана Козака. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені І. Франка, 2015. С. 96–103.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-479-8-79>

ДЖАЗОВА ЕСТЕТИКА ТА УКРАЇНСЬКИЙ МЕЛОС: ДО ПИТАННЯ ТРАЄКТОРІЇ РОЗВИТКУ ТА ВЗАЄМОДІЇ У СУЧАСНІЙ ВИКОНАВСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Костандова Ю. В.

здобувачка другого року

*третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кафедри музичного мистецтва та звукорежисури*

Міжнародний гуманітарний університет;

викладач спеціалізації «Музичне мистецтво естради»

*КЗ «Одеський фаховий коледж мистецтв
імені К. Ф. Данькевича»*

*Науковий керівник: **Каплун Т. М.***

кандидат мистецтвознавства, доцент,

завідувачка кафедри музичного мистецтва та звукорежисури

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Зараз, на початку ХХІ століття, коли вже більш століття, як народився особливий вид музичної діяльності – джаз, він продовжує не тільки існувати і розвиватися, але й мати потужний та глибокий вплив на культурну та музичну сфери інших країн. Українська музична культура ніколи не залишалася осторонь будь-яких трансформацій та інновацій: композиторська та виконавська школи завжди базувалися та черпали знання з найкращих прикладів зарубіжної музичної культури, при цьому не загубивши свою національну ідентичність. Джаз не став виключенням. Джазова культура проникла в нашу країну ще на початку минулого століття та мала дуже складну долю, але зайняла свою нішу та впевнено інтегрувалася в музичну культуру українського виконавства, вбираючи

при цьому в себе всі ознаки «національного». Перші кроки «українського джазу», звичайно, були орієнтовані на досягнення європейських та американських музикантів цього напрямку, але з часом, з появою перших українських джазових оркестрів, почала з'являтися й вітчизняна джазова школа, як виконавська так і композиторська. Потужний вплив на український джаз, об'єднавши українські народні мотиви та чудову імпровізацію, мав ансамбль під керівництвом Ігоря Хоми. Саме Ігор Хома формував та розвивав імпровізаційний джаз, який орієнтувався на український мелос. З'явилася неперевершена колаборація двох музичних напрямів, яка отримала підтримку серед багатьох виконавців та композиторів та почала свій шлях у різних проявах та напрямленнях. Особлива ритмічність та пульсація, незвичайні гармонічні оберти, в поєднанні з мелодійністю української пісні, її особливою ладовістю, вокалізацією, ліризмом та емоційною виразністю дало унікальну нову музику. До часів незалежності на вітчизняній джазовій сцені з'явилося багато музикантів, які пропагували джаз, при цьому поєднуючи його з національними традиціями: Енвер Ізмайлов, Юрій Кузнецов, фьюжн-гурт Брати Блюзу, гурт гітариста Сергія Овсяннікова та багато інших.

Епоха незалежності відкрила багато горизонтів можливостей. Це сприяло появленню нових імен на джазовій сцені нашої країни. Ігор Закус, Наталія Лебедева, Олексій Петухов, Лаура Марті, Млада, Джамала, Дмитро Олександров, Віталій Ткачук, Деніс Аду, вокальний колектив Mansound, PokazTrіo ті ін. Усі ці музиканти мають за своїми плечима багатий досвід виконання джазової класики, але саме вони, носії так скажемо джазової традиції, і створюють український джаз, поєднуючи усі засоби виразності джазу та національної української культури. Обробка народних пісень, імпровізації з цитуванням української пісні, використання ладів, які притаманні саме українській музиці, використання специфічних тембрів (бандура, сопілка, скрипка), або авторська пісня, яка виконується українською мовою, але написана в джазовім стилі.

Також слід зазначити, що джазова освіта продовжує існувати і розвиватися. Починаючи з 80-х років ХХ століття в Україні відкрилося чимало інституцій, пов'язаних з джазовою освітою.

Тісній взаємодії цих двох культур також сприяють джазові фестивалі, які відбуваються в Україні: масштабні та різноманітні, на яких завжди представлені кращі музиканти з усіх куточків світу. Поєднання на одній сцені музикантів з різних країн дає можливість обміну досвідом, появи нових музичних напрямів та форм.

Унікальність джазу полягає в тому, що він може адаптуватися під будь-яку культуру, залишаючись при цьому універсальною мовою для прояву емоцій та взаємодії. Проникнувши в українську музичну культуру джаз став платформом для появи нових жанрів, нових напрямлень, їх розвитку

та руху на сцені за межами нашої країни, що сприяє поширенню української національної музичної ідентичності на міжнародному рівні.

Література:

1. Симоненко В. Лексикон джазу. Київ : Музична Україна, 1981. 122 с.
2. Фісунов А. «Достав мене на місяць». Зародження українського джазу. URL: <https://www.neformat.com.ua/articles/ukrainian-jazz.html> (дата звернення 10.12.2024 р.).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-479-8-80>

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ВОКАЛІСТІВ ДО КОНКУРСНИХ ВИСТУПІВ: ВЗАЄМОДІЯ ВИКЛАДАЧА ТА УЧНЯ

Кочияшвілі А. В.

*здобувачка I курсу вищої освіти другого (магістерського) рівня
за спеціальністю 025 – Музичне мистецтво*

Міжнародний гуманітарний університет

*Науковий керівник: **Каплун Т. М.***

кандидат мистецтвознавства, доцент,

завідувачка кафедри музичного мистецтва та звукорежисури

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Тема будь-якого публічного виступу та проблематика, пов'язана з нею, буде завжди актуальною у різних галузях професійної діяльності людини. Конкурсні або концертні виступи для вокалістів є важливим етапом розвитку та професійного становлення. Це вимагає не лише досконалого володіння технікою співу, сценічної майстерності, але й емоційної стійкості та вміння взаємодіяти з аудиторією. Ключовим аспектом успішної підготовки є індивідуальний підхід, що враховує унікальні особливості кожного учня. Плідна співпраця викладача та учня виступає вирішальним фундаментом для досягнення високих результатів.

Індивідуалізація є ключовим принципом у роботі з вокалістами, оскільки:

– у кожного учня відрізняються природні вокальні дані (дихальні особливості, тембр, діапазон);